

οὐδέν ἐστιν· οὐδὲ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες κατοικοῦσι Κολ-
 λυτὸν οὐδὲ Κορίνθιοι Κράνειον οὐδὲ Πιτάνην Λάκωνες.
 ἄρ' οὖν ξένοι καὶ ἀπόλιδες εἰσιν Ἀθηναίων οἱ μεταστάντες
 ἐκ Μελίτης εἰς Διωμίδα, ὅπου καὶ μῆνα Μεταγειτριῶνα
 καὶ θυσίαν ἐπώνυμον ἄγουσι τοῦ μετοικισμοῦ τὰ Μετα- 5
 γείτρια, τὴν πρὸς ἑτέρους γειτνίασιν εὐκόλως καὶ ἰλαρῶς
 ἐκδεχόμενοι καὶ στέργοντες; οὐκ ἂν εἴποις. τί οὖν τῆς οἴκου- C
 μένης μέρος ἢ τῆς γῆς ἀπάσης ἕτερον ἑτέρου μακρὰν ἐστιν,
 ἣν ἀποδεικνύουσιν οἱ μαθηματικοὶ σημείου λόγον ἔχου-
 σαν ἀδιαστάτου πρὸς τὸν οὐρανόν; ἀλλ' ἡμεῖς ὥσπερ μύρ- 10
 μηκες ἢ μέλιπται μυρμηκιᾶς μιᾶς ἢ κυψέλης ἐκπεσόντες
 ἀδημονοῦμεν καὶ ξενοπαθοῦμεν, οὐκ εἰδότες οὐδὲ μεμα-
 θηκότες οἰκεῖα τὰ πάντα ποιεῖσθαι καὶ νομίζειν ὥσπερ
 ἐστί. καίτοι γελῶμεν τὴν ἀβελτερίαν τοῦ φάσκοντος <τὴν>
 ἐν Ἀθήναις βελτίονα σελήνην εἶναι τῆς ἐν Κορίνθῳ τρό- 15
 πον τινὰ τὸ αὐτὸ πάσχοντες, ὅταν ἀμφιγνοῶμεν ἐπὶ ξένης
 γενόμενοι τὴν γῆν τὴν θάλατταν τὸν αἴρα τὸν οὐρανὸν
 ὡς ἕτερα καὶ διαφέροντα τῶν συνήθων. ἢ μὲν γὰρ φύσις D
 ἔλευθέρους ἡμᾶς καὶ λελυμένους ἀφήσιν, ἡμεῖς δ' αὐτοὶ
 συνδέομεν ἑαυτοὺς συστενοχωροῦμεν ἐγκατοικοδομοῦμεν 20
 εἰς μικρὰ καὶ γλίσχρα συνελαύνομεν. εἶτα τῶν μὲν Περ-
 σῶν βασιλέων καταγελῶμεν, εἴ γε δὴ ἀληθῶς τὸ τοῦ
 Χοάσπου μόνον ὕδωρ πίνοντες ἄνυδρον αὐτοῖς τὴν ἄλλην
 ποιοῦσιν οἰκουμένην· ὅταν δὲ μεταστῶμεν εἰς ἕτερα
 χωρία, τοῦ Κηφισοῦ γλιχόμενοι καὶ τὸν Εὐρώταν ἢ τὸν 25
 Ταῦγετον ἢ τὸν Παρνασσὸν ἐπιποθοῦντες ἀπολιῶν καὶ
 ἀοίκητον αὐτοῖς τὴν οἰκουμένην ποιοῦμεν.